

THE REUNION

Sista Återträffen / Den Slutliga Hämnden

KARAKTÄRSLOOKBOOK

KARIN

En Nordic-noir thriller berättad i två perspektiv

En isolerad ö
En natt - två perspektiv

Det som i den första filmen framstår som skuld, paranoia och sammanbrott får i den andra en ny betydelse.

Händelser, blickar och tystnader förändras när samma natt ses från ett annat perspektiv.

VAD ÄR THE REUNION

The Reunion är en svensk psykologisk thrillerduologi berättad i två sammanlänkade långfilmer

Sista Återträffen

En grupp tidigare klasskamrater samlas på en isolerad ö i Stockholms ytterskärgård för en återträff som snabbt förvandlas till ett slutet rum av skuld, misstro och sönderfall.

Den Slutliga Hämnden

Samma natt, berättad ur ett annat perspektiv, där dolda motiv, förskjutna lojaliteter och ett äldre trauma långsamt träder fram.

Filmerna är skrivna för att fungera både som självständiga verk och som en större sammanhängande helhet. Tillsammans bildar dom en berättelse där publikens förståelse för karaktärerna förändras i takt med att mer av sanningen avslöjas.

Det här är inte två versioner av samma film. Det är två filmer som tillsammans öppnar ett större moraliskt och emotionellt rum.

Hur rollen fungerar i duologin

I en traditionell filmlookbook presenteras en roll oftast utifrån en enda båg, ett enda perspektiv och en enda publikupplevelse.

I The Reunion fungerar det annorlunda.

Utgångspunkten är att rollen är **densamma**, men att publikens förståelse av den förändras mellan filmerna.

I *Sista Återträffen* möter publiken personen utifrån det begränsade perspektiv som råder inne i gruppen den natten.

I *Den Slutliga Hämnden* fördjupas eller omtolkas samma roll genom ny information, andra relationer och ett annat emotionellt centrum.

Det innebär att rollen inte nödvändigtvis ska spelas som två olika personer.

Det viktiga är i stället att förstå:

- **vem personen är i sin kärna**
- **hur personen först uppfattas**
- **hur rollen senare fördjupas eller omvärderas**

Den här lookbooken är därför byggd för att ge en tydlig bild av:

- **rollens kärna**
- **rollen i film 1**
- **rollen i film 2**
- **hur helheten bör förstås**

KARIN

Karin bär värdigheten i rummet.

Lugn, samlad, känslig för det som skaver under ytan.

Hon har en stillhet i sig som inte handlar om passivitet, utan om närvaro.

Ett sätt att vara i ett rum utan att behöva dominera det.

Hon lyssnar, registrerar och håller ofta ihop sig själv med en vuxen kontroll som känns både varm och skyddande.

Det finns något mjukt i Karin, men det är inte detsamma som svaghet.

Hon har levt länge med ansvar, med omsorg om andra och med en vana att vara den som håller ihop när något börjar glida.

Samtidigt bär hon också ett gammalt minne av utsatthet och otrygghet.

Något i henne vet hur snabbt marken kan försvinna under en människa, och hur mycket det betyder att någon faktiskt stannar kvar.

Karin söker inte makt.

Hon söker förankring.

Mänsklig kontakt.

Något sant att hålla fast vid när andra börjar spela roller igen.

Det gör henne till en av de mest öppna personerna i gruppen.

Men också till någon som känner av sprickorna tidigt, ofta innan andra ens hunnit sätta ord på dem.

Det är det som ger Karin hennes tyngd.

Inte hårdhet, utan känslomässig stadga.

Karin i Sista Återträffen (film 1)

I den första filmen framstår Karin som en av de mest vuxna och emotionellt stabila personerna i gruppen.

Hon bär lugn, värdighet och en mänsklig öppenhet som gör att hon ofta blir en naturlig motvikt till rummets hårdare energier.

Det finns något samlat i henne, något som signalerar att hon är van att ta ansvar, läsa av människor och hålla ihop när andra börjar tappa riktning.

Karin är inte den som vill dominera.

Hon söker snarare kontakt, klarhet och en möjlighet att tala sant utan att höja rösten.

I Sista Återträffen ska hon därför uppfattas som en person med både värme och integritet.

Hon ser mer än hon först säger, men när hon väl talar gör hon det med en stilla tydlighet som märks.

Samtidigt finns också ett djupare lager i henne: ett gammalt minne av otrygghet och en stark känslighet för vad det betyder när någon faktiskt stannar kvar.

Det ger hennes närvaro en emotionell tyngd som inte bygger på styrkedemonstration, utan på förankring.

Karin i Den Slutliga Hämnden (film 2)

I den andra filmen fördjupas Karin genom hennes känslighet och hennes sociala blick.

Det som i den första filmen framstod som lugn och värdighet får här en tydligare resonans av erfarenhet, sårbarhet och en livslång vana att känna av vad som håller på att gå sönder innan andra ser det.

Karin är fortfarande samlad.

Fortfarande varm.

Men i den andra filmen blir det också tydligare hur mycket av hennes styrka som handlar om att hon vet hur skört livet kan vara, och hur avgörande det är att någon faktiskt väljer att stanna kvar när marken gungar.

I Den Slutliga Hämnden behöver Karin därför bära både känslomässig stadga och gammal otrygghet samtidigt.

Hon får inte spelas som bara trygg.

Det måste också finnas en levd erfarenhet i henne av vad utsatthet gör med en människa.

Det är inte den mest högljudda rollen i gruppen.

Men det är en av de roller som ger berättelsen mänsklig värme, sorg och förankring.

Karin är en sådan roll som inte blir radikalt omtolkad i film 2, men som får mycket mer djup där.

Hon blir inte mörkare – hon blir mer levd.

Helheten

Karin bär samma kärna genom båda filmerna.

En människa med känslomässig stadga, stark närvaro och en djup känslighet för det som håller på att spricka mellan människor.

I den första filmen framstår det som lugn, värdighet och mänsklig öppenhet.

I den andra ser vi tydligare att samma hållning också vilar på gammal otrygghet, erfarenhet och en livslång förståelse för vad det betyder när någon faktiskt stannar kvar.

Det avgörande är att Karin aldrig får spelas som bara trygg. Hennes stabilitet är verklig, men den är inte enkel. Den har vuxit fram ur ett liv där förankring inte alltid varit självklar.

Hon söker inte makt.

Hon söker kontakt.

Något sant att hålla fast vid när andra börjar glida in i försvar, förnekelse eller panik.

Det är samma person i båda filmerna.

Det som förändras är inte hennes värme, utan vår förståelse av hur mycket erfarenhet och känslighet som bär upp den.

Det viktiga här är att Karin inte blir "den trygga kvinnan" i allmän bemärkelse, utan någon vars värdighet faktiskt är levd och förtjänad.

Spelriktning

Spelålder: 30-35

Karin är en roll som kräver stilla närvaro, emotionell mognad och förmåga att bära värme utan att bli mjuk i otydlig mening.

Skådespelaren måste kunna bära:

- lugn utan passivitet
- värdighet utan distans
- en människa som känner av sprickor tidigt, men inte gör stort väsen av det

Karin rör sig genom gruppen med en naturlig känslomässig stadga.

Hon behöver inte dominera ett rum för att påverka det.

Det gör att rollen måste spelas med precision i lyssnande, blick och små förskjutningar snarare än med stark yttre markering.

Samtidigt måste det finnas något levt under hennes lugn.

En erfarenhet av otrygghet, ansvar och vad det innebär när någon faktiskt stannar kvar.

Den bakgrunden ska inte spelas ut, men den måste kännas.

Rollen kräver därför en skådespelare som kan spela:

- varm mänsklig förankring
- känslighet utan skörhet
- en person vars styrka kommer ur erfarenhet snarare än självklar makt

I den första filmen ska Karin framför allt kännas samlad, öppen och emotionellt stabil.

I den andra måste samma stadga finnas kvar, men med tydligare resonans av sårbarhet, minne och livserfarenhet.

Karin ska inte spelas som symboliskt trygg.

Hon ska inte heller spelas som dold oro.

Det avgörande är att hon känns som en människa vars lugn bärs upp av något verkligt genomlevt.

Castingnot:

En skådespelare med varm närvaro, stark lyhördhet och förmåga att bära både värdighet och känslighet samtidigt. Rollen kräver precision, inre liv och en tydlig mänsklig förankring utan överspel.

Projektstatus

The Reunion utvecklas för närvarande som en svensk/europeisk samproduktion.

Båda långfilmsmanusen är färdigställda på svenska och engelska, och projektet har redan uppmärksammats internationellt genom finalistplaceringar och en vinst i etablerade manustävlingar.

Projektet befinner sig i ett skede där svensk huvudproducent ännu inte är knuten, men där aktiv dialog förs kring framtida samproduktionsstruktur, regi och vidare utveckling.

Casting kommer i ett senare skede att ske inom ramen för den producentledda processen.

Vid intresse

För den som vill uttrycka tidigt intresse för projektet eller för en specifik roll går det bra att kontakta:

Staffan von Zeipel

Screenwriter & Creator

staffan.vonzeipel@zeipels.com

<https://www.zeipels.se/duologyeng-cast/>

